

днесъ?“ Пакъ нѣкоя лъжа, нѣкоя „дубара“, и послѣ метне го. Върне се мжжътъ отвѣнка, жената наклала огънь: „Ти кждѣ си билъ досега?“ И той я метне и казва: „Еди-кждѣ бѣхъ“. Не, не бива да има мѣтане. Обръщайте внимание на добрата страна на живота. Въ какво седи тази философия? Сега малко ще поразгледамъ св. Петъръ по характера му. Той хубаво е направилъ, защото изказалъ своя характеръ, за да го изправи: „Азъ изказахъ своята безхарактерность, азъ самъ себе си не познавахъ“. Туй е доблестъ! Двѣ противорѣчиви състояния трѣбва да има въ философията, за да почнатъ хората да мислятъ. И Петъръ почналъ да мисли и плакалъ. И тогава Христосъ му казва: „Паси моитѣ агънца“. Казва му още; „Любишъ ли ме, Петре, повече отъ тия? — Ей, Господи, ти знаешъ, че те сбичамъ. — Паси моитѣ агънца“. Казва му втори пѣтъ: „Любишъ ли ме?“ Нѣкои казватъ, че азъ говоря безъ аргументи. Най-големиятъ розъ кой е? И най-послѣ трети пѣтъ пита: „Любишъ ли ме?“ И огорчи се Петъръ въ себе си. Значи, още нѣщо има — и паричкитѣ обичамъ: „Азъ те обичамъ, но този ми недостатъкъ, този грѣхъ, и него ще изправа“. Ако твоятъ мжжъ — моитѣ думи се взематъ нѣкой пѣтъ въ изопачена форма — имате мжжъ, той обикаля нѣкоя жена, по-умна отъ тебе, тя знае да свири, а ти не можешъ да свиришъ, и този мжжъ казва на тази жена: „Ти издигна женитѣ въ моитѣ очи“, — ти благодари на Бога, че този мжжъ е съ тази жена; ти я считаешъ за лоша, но той, ако вие му прѣчите, ще иде при друга, трета, четвърта. Кажете: „Благодаря на Бога, че тази моя сестра ще го упжти.“ А сега тя е въ стаята ви вжтрѣ: „Нѣмамъ вѣра въ него.“ Не, не, имай вѣра и въ твоята сестра, и въ твоя мжжъ. Туй е то характеръ! Вложи дсбритѣ си мисли, тогава и тя, и той ще се издигнатъ. Жената отива при нѣкой мжжъ, тя му казва: „Ти издигна моя мжжъ въ моитѣ очи“. Ако тя не е съ този мжжъ, ще бжде съ другъ, съ трети, има